

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci **žalobce: T. B. T.**, zastoupeného Organizací pro pomoc uprchlíkům, opatrovníkem se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2008, č. j. OAM-223/LE-BE03-BE07-2008, ve věci mezinárodní ochrany, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2008, č. j. 46 Az 67/2008 - 17,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále též „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2008, č. j. OAM-223/LE-BE03-BE07-2008, o zamítnutí jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Stěžovatel při podání kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce, krajský soud jej proto vyzval, aby ve lhůtě 3 dnů ode dne doručení této výzvy předložil soudu řádně vyplněný formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“ (viz č. l. 27 spisu). Na tuto výzvu reagoval stěžovatel zasláním

vyplněného formuláře, který byl doručen krajskému soudu dne 22. 7. 2008. Při doručování vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti (č. 1. 28 spisu) ze dne 15. 7. 2008, které bylo doručeno krajskému soudu dne 21. 7. 2008, nebyl stěžovatel na adrese, kterou uvedl v kasační stížnosti, tedy Zařízení pro zajištění cizinců, zastížen. Zásilka byla vrácena s poznámkou doručovatele, že adresát se odstěhoval (č. 1. 37 spisu).

Krajský soud z databáze žalovaného ověřil, že stěžovatel byl naposledy hlášen k pobytu na adrese Zařízení pro zajištění cizinců, odkud dne 6. 6. 2008 odešel, jeho další pobyt dle této evidence není znám (č. 1. 38 spisu).

Krajský soud následně požádal Policii České republiky - evidenční odbor Ředitelství služby cizinecké policie, Praha 3, o sdělení místa pobytu stěžovatele. Dle odpovědi ze dne 17. 10. 2008 (č. 1. 40 spisu) měl stěžovatel vydán výjezdní příkaz k opuštění republiky platný do 16. 9. 2008, dne 2. 9. 2008 byl propuštěn ze Zařízení pro zajištění cizinců z důvodu skončení lhůty pro zajištění a současné místo pobytu na území České republiky není známo. Krajský soud na základě uvedených zjištění ustanovil stěžovateli usnesením ze dne 21. 10. 2008, č. j. 46 Az 67/2008 - 41, z důvodu neznámého pobytu v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění, za použití § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), opatrovníka pro řízení o kasační stížnosti, a to Organizaci pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9.

Poté krajský soud předložil dne 18. 11. 2008 spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že stěžovatel se nezdržuje v místě, které soudu udal jako místo svého pobytu, toto místo se krajskému soudu nepodařilo zjistit ani ve spolupráci s oddělením cizinecké policie České republiky. Krajský soud svým postupem vyčerpal všechny standardní možnosti, kterými bylo možno místo pobytu stěžovatele zjistit, Nejvyšší správní soud považuje za prokázané, že pobyt stěžovatele není znám. Tuto skutečnost spojuje § 33 písm. b) zákona o azylu s důvodem pro zastavení řízení o žalobě či o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud proto řízení dle § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

V daném případě nutno uvést, že nebyla též splněna podmínka řízení spočívající v zastoupení advokátem, což by byl důvod pro odmítnutí kasační stížnosti. Povinné zastoupení stěžovatele advokátem představuje v řízení o kasační stížnosti podmínku, která musí být splněna, aby Nejvyšší správní soud mohl o

kasační stížnosti jednat a rozhodnout (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud zde odkazuje na své usnesení ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007 - 66, publikované na www.nssoud.cz, dle něhož: „*Pokud však v azylové věci nastane situace, kdy u stěžovatele, který je žadatelem o azyl, nelze zjistit místo jeho pobytu, je na místě upřednostnit postup podle ustanovení § 33 zákona o azylu a řízení o kasační stížnosti zastavit, bez ohledu na to, zda kasační stížnost má všechny zákonné náležitosti a zda jsou splněny všechny podmínky řízení, včetně povinného zastoupení advokátem, či nikoliv. Udělení státního občanství České republiky stěžovateli, úmrtí stěžovatele, neznámé místo jeho pobytu či další podmínky uvedené v ustanovení § 33 zákona o azylu jsou totiž natolik významné, že jejich naplnění znamená faktickou nemožnost pokračovat v soudním přezkumu. Ostatně současné znění zákona o azylu ani další prostor pro jiný způsob rozhodnutí soudu nevytváří.*“

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu